

Prefațator: Petre Isachi
Redactor: Mioara Băluță
Coperta: Mioara Băluță
Grafica: Iancu Săndel
Prepress: Rovimed Publishers

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
COROCEA, VALERIU

Administrator de prostii / Viorel Valeriu Coroceea ; pref.:
Petre Isachi. - Bacău : Rovimed Publishers, 2020-
3 vol.
ISBN 978-606-583-925-0

Vol. 3. : Dismorfisme și filozofii moarte. - 2020. - ISBN
978-606-583-928-1

I. Isachi, Petre (pref.)

821.135.1

©Viorel Valeriu Coroceea
©Editura Rovimed Publishers, 2020, pentru prezenta ediție

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această carte nu
poate fi reprodusă sau difuzată în orice formă sau prin orice
mijloace: scris, foto sau video, exceptând cazul unor scurte
citare sau recenzii, fără acordul scris din partea autorului.

ROVIMED PUBLISHER

Războieni, Nr. 8/B/17/600031, Bacău, România
Tel.: (+4234) 537411
Fax: (+4234) 515300
e-mail:editura@rovimed.com
www.rovimed.com

Viorel Valeriu COROCEA

ADMINISTRATOR DE PROSTII

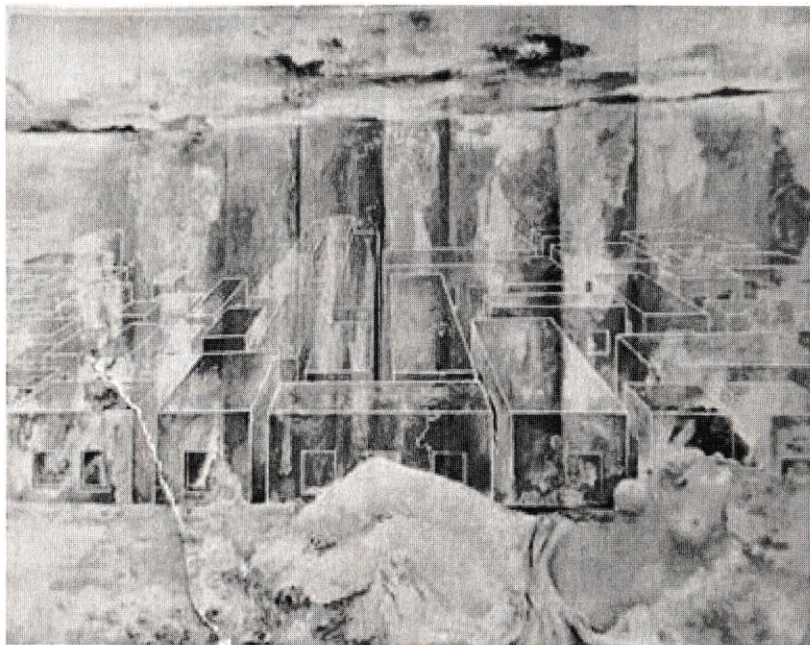
III

Dismorfisme și filozofii moarte

Cuprins

Petre Isachi, Totul coboară dintr-un bolovan (2)	5
Epopée idealisto- imaginară	17
Identități fuzionate	19
Pictorul	21
Bacoviană	22
Dacă cititorul...	23
The diary of disappointed man	27
Cu „Lese”	29
Clopotul	31
Agapă	32
Deci	33
Prietenii mei cămătăarii	35
Într-o jalnică dospire	36
Vicioși „patihoti” cu simboluri prea sfinte!	37
Schițe des articulate, dezarticulate	
și alte rudimente narrative	39
Răspuns parafrizat	41
Gângău	44
Labă de om	46
Alegerile	48
Scrisoare	51
Vizită „La garaje”	54

Olărit rupestru e mail at	57
Congres regal	58
„Deșteptare vinicolă”	60
 Cu Lese	 63
H. Hesse	65
Scrisoare deschisă	67
Comentarii în presa vremii	68
Sociala compilare	70
Colonelul Secu	74
Mutația	75
Curățenie – E pur – are	79
Balaban era epileptic	80
Produsul epocii	82
 Dismorfisme și filosofii vii	 87
Pesta micilor porcine	89
Narcotizarea prin munca	91
 Filosofii moarte	 95
Club	97
 Mens Aberatio - Piesa „teatrală”	 101
 O crimă imaginară	 125
 Al vostru tată (de contestat)	 175

(Iancu Săndel, Orașul)

Lui Iancu Săndel

Pictorul își purta crucea
și-ale ei senzații tari,
cu semnificații negre
e un lemn mâncat de cari'.

Pictorul își purta crucea
în cearșafu-i dezident,
Intrigând pe la răscrucea
existenței, vreun dement.

Pictorul n-ar vrea să zică,
prin imaginea-i tăcută,
nici că lumea-i hahaleră,
că oglinda ei e slută...

Pictorul nu avea față,
n-avea dos, n-avea amic,
Mai avea ceva din oameni,
... era pictor pe nimic.

Am greșit. Avea și dos,
sub un spate suferind
că e lumii de prisos
prin paleta lui gândind.

Pictorul incomoda
prin satanica lui vervă.
Omenirea-n jur pălea,
de superbă.

Pictorul s-a supărat
pe culori pe om, pe mit,
pe pășunea-n care boul
domina natura-n rit!

Bacoviană

Violet ți-e plumbul, ca și oda-ți roză.
Stau și mă preumblu prin metamorfoză.

Îți făcură-artiștii din damnat statuie.
Clocăie-arviștii, se întrec să suie.

Vezi că-n clavecin ai închis o fată.
Te du la vecin, că-i în burg agapă.

Umezeala-i multă în lacustru-ți pod.
Lumea asta cultă, trasă-i de-un nărod.

Proletaru-i stoic. Plouă, plouă, plouă.
Nu sunt paranoic și nu mă dau vouă.

În sicrie doarme și-acum veșnicia.
Vremea-i de beție. Dar melancolia?

„DACĂ CITITORUL NU-L RECUNOAȘTE PE SCRIITOR, VINO VAT E SCRIITORUL!”

Eseu după Ilf și Petrov

*După părerea **tovarășului Crețu scenko**, *viața* este
o călătorie în țara idioților. Ca atare, ea inspiră o lirică
limpede ca frișcă!

În calitatea mea de trăitor expirat, îmi imaginez viața ca pe
un sicriu agitatoric, târât la demonstrații. În societatea
generală de vax românesc, după atâția ani de chefuri
sănătoase, omul nu și-a pierdut încă stilul.

Mai există totuși o tendință nesănătoasă către cultură... la
câte vreun tânăr semidoct. Din păcate ea este stângace și
structurată idiot de vreun candidat la o vorbire elegantă, plin
de energie. (Ce-i drept, fost plecat în străinătate pe baza
înavușirii cinstite părintești, întors după ce i s-a dus buhul și
i-a sărăcit duhul, să studieze viața semenilor părăsiți!). Vorba
bătrânului rabin:

Trebuie să-mi stric cheful. Nu se poate să trăiesc așa bine!

Viața majorității noastre este astăzi ca un fel de poveste a
socotitorului... (Care s-a nenorocit în cadrul *Trustului de
piele și oase* și în preocuparea pentru întreținerea familiei și
a grijaniei ei.

Un alt tovarăș, **Filoso pulo**, *lucrător de muncă*, avertiza:

***- Când privirea spre soare o înălțați, de analiza sputei nu
uitați!***

Unuia ca ăsta, asemenea multor incuți, îi plăcea să scrie. Și,

nu atâta să scrie, cât să folosească instrumentele de scris pe care le respecta.

Se și vedea scriitor celebru. Scria denunțuri către un oficiu de colectare a evidențiatilor politici. Aceștia din urmă (dar și, cei dintâi) aveau puterea de a abroga strângerile de mână. Erau permise doar îmbrățișările. Totdeauna prostului și nemernicului le-au fost consacrate opere literare cuprinzătoare.

***Omul este până la urmă un recipient umplut cu un elixir de utilitate socială.**

Din emanația de bumbac a pantalonilor, combinată cu influența mediului abuzat de băutură asupra omului, el se afirmă și se realizează deodată! Atâta doar, că... *din pasiuni aprinse începu să iasă fum!* Astfel, din *academii și panteoane debilizate de atâtea lupte intestinale (intestine)* apar noi emanații de eminenți specialiști: membri ai comisiilor de epurare, împuterniciți pentru evidența gazoanelor și ghiveciurilor, profesioniști ai programului novator „*Drumuri și gropi*”, etc...

Aceste timpuri realisto-materialiste, întratât îmi completează adăpătoarea literară (cu tonuri de tristețe socială și de indignare, cu tablouri ce reprezintă după toate probabilitățile *limbrici sau ochi bolnavi de conjunctivită*), încât și mie îmi vine să strig: **Centropupisti, ridicați calitatea muncii!**

Moțâind în suflet, simțul critic se trezește încă de dimineață într-un discurs festiv și *volens-nevolens* mă simt un șurub folositor al noului mecanism activist.

Eu, noi... - gloaba-mârtoaga.

Ei - harnașamentul guvernamental.

Directori ai vioiciunii propagă prin *megafonul amenajării*:

- Nu e în regulă! Cu fața spre vest sau spre sat?

*Purtându-mi glorioasă sfecla, purced la muncă, folosind cu multă măiestrie mersul pe jos. Învăluit de curenți de aer de maximă utilitate, de steluțe și dungi violete.

- Ventilația e în regulă!

Ajung la serviciu (*Casa de comerț: „Krap și fiul”*) cu o altă personalitate. Luminoasă! A prostului ca noaptea și cu perspectiva devenirii de figură istorică! Aici, în *comunitatea de preocupări și existențe*, intru în categoria oamenilor cu multe circo-circumvoluțiuni. **Un erou al muncii pașnice!**

Știu că toți nebunii bat câmpii.

Mulți au sărit din baie, dar unul singur a făcut-o genial!

De aceea, s-au inventat campusurile de sănătate și prim ajutor. Un fel de loc de *condamnare a zezeciei prin efracție*. În cortul de diagnosticare sumară, prin interogare standardizată se aplică tratamentul simptomatic. El previne manifestări și manifestații, nelalocul lor. Aici, satira nu poate fi comică.

„A fi sau a nu fi” hotărâm numai noi!

***Numai Hamlet a pus probleme de cea mai mare importanță.**

- Veniți, vă luăm în posesiune!

Veți fi întâmpinați de oficiul de recepție și colectare a pieilor, sângelui, coarnelor și copitelor precum și a unor slobozenii naturale. Se alimentează astfel izvorul sau secătuirea vieții omenești!

***Eu sunt moașa fetelor interesate.**

Sunt întrebat dacă se naște la fel de greu ca acum 3000 de ani sau „și tot la fel ca animalele”. Și dacă se mai moare... Le răspund că practic epurarea bolnavilor.

Kulturtreger-ul (Managerul) și capitala pun accentul (de „jure” și de „facto”) pe unitatea demonstrativă numită porție. Adică vindecarea etapizată.

Aș dori să mi se încredințeze și un compartiment pentru „*Desfacerea laptelui*”, pentru a antama un comerț particular al predecesorului colostru. Doar așa voi fi o glorie a hranei naturale! Mi-ar prii și o secție de „*Amenajări*” ce s-ar ocupa de „glandili dirigrate”!

Am o vocație de a gânăvi cu sonoritate și de a-mi sincroniza relațional trăsăturile cerești cu găinile vii și ouătoare... (Vezi recomandarea și concluziile organizatorice ocazionate de mesele festive: dans, bere, vodcă... tobe și trompete.) Mi s-ar cuveni și o statuie ecvestră, ca a unui mare savant al muncii!

Ținând în mână o rădăcinoasă nebotanică, n-aș mai fi un fiu de țăran fără de cal! Aș avea iapa mea, precum Ștefan cel Mare călare pe Duchipal... (Care nu era sexolog, dar nici olog de sex!). Într-o tăcere lirică, muștele ar roi în juru-mi, întreprinzând scurte călătorii de nuntă. Și ar mai bâzâi, imitându-mă:

- N-aveți destule globule roșii! Să le vizibilizăm!
- Nu vomitați, vărsăturile sunt numai benevole!
- Analizați-l pe baza nervoasă sau poate urinară!
- Nu omiteți nici acea parte a trupului care suferă de hemoroizi!
- Multilateral informați, de acum vom comunica prin E-mail-uri!

**Noi nu suntem decât un „nemaifiind” perpetuum!*

THE DIARY OF DISAPPOINTED MAN

(W. N. Barbellion)

(Diareea scârbei)

Statul se sedimentează și ne înmagazinează o filozofie... emanata din cur.

- Folosiți *varul de latrină*!

Felul de a ne face felul, diferă. Sfidăm clipă de clipă două primejdii: demența și pe Dumnezeu!

Facilis descensus avari! (E ușor de a coborî în Infern - Edenul de sub pământ)!

Mefistofel: *Coboară sau urcă... e totuna!*

(Goethe: „Al doilea Faust”)

Salambo: *Aerul era atât de blând încât te împiedica să mori..*

(G.Flaubert)

Aventura politică a societății poate influența în mod funest tot restul zilelor noastre. Totdeauna s-a nădăjduit că omul ar fi mai vrednic decât fapta sa...

Anumite creiere conducătoare inoculate cu ajutorul unui grăunte de analiza dialectică, remarcă de-o viață... că viața lor se restrânge la un singur spasm. (Nu cerebral!)

El, spasmul, văzut ca o contractură a mușchilor creierului, pare a fi îndeajuns pentru galanții noștri dezertori. Cuprinși de vreo contagiune pasională, ajunși la finalul „ajunsului” lor, slăbiciunea inițială se reinstalează în ei. Senilă!

Abdicați!